

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Potatur felle.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Ioan. 18.
36.

ro: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Fateor, non possum regnare nunc in mundo, & postea in caelo, hic indui purpurâ & bysso, & postea stolâ gloriæ: hic implere ventrem, & postea mentem. Nolo ergo regnum meum sit de hoc mundo, quia nihil est in mundo, nisi malignitas, nihil in mundi felicitate, nisi infelicitas; nihil in mundi opibus, nisi iniquitas; nihil in mundi voluptatibus, nisi acerbitas; nihil in mundi prudentia, nisi stoliditas: nihil in toto mundi regno, nisi vanitas vanitatum, & omnia vanitas, postea vero nihil, nisi malorum omnium æterna æternitas.

§. II.

Potatur felle.

Matt. 27.
34.

Prov. 23.
32.

I. Reg. 14.
43.

Ezech.
21. 31.

NUllum erat in Christi corpore membrum, quod non perceperat suum tormentum. Afflictae fuerant aures contumeliis, genæ alapis, facies lputis, oculi velo, nares fœtore, caput spinis, manus funibus, humeri pondere crucis, totum corpus flagellis. Unum adhuc supererat membrum à pœnis immune, lingua. Hæc ergo ut pœnæ esset particeps, *dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum.* Gustaverat Adam vetitum fructum, & erat dulcis gutturi ejus: sed cum ad viscera descendit, *mordebat ut coluber, & sicut regulus, venena diffudit.* Enim verò vix primariis labris gustaverat, & ecce clamabat, quod postea Jonas: *Gustans gustavi paululum mellis, & ecce morior.* Audiebat hæc magnus ille medicus, & reclamabat: *Quare morimini?* Descendit ad ægtum, ascendit ad montem myrrhæ; sciebat contraria contrariis curanda: bibit vinum felle mixtum, & clamat medicus ad ægrum: *Gustans gustavi paululum fellis, & ecce vitâ vives, & non morieris.* Quid hic prius admiter,

medici clementiam, an infirmi malitiam? Deus bonorum nostrorum non eget; & tamen ipse descendit ad nos: at nos illius nimis quàm indigemus subsidio, & tamen eum fugimus. Non erat nobis obstrictus, & tamen redemit nos: illi obstricti sumus, & offendimus illum. Debebat nobis ob scelera pœnam, largitus est gratiam; debemus illi ob beneficia obsequium, & rependimus injuriam. Poterat nos deserere, & quæsivit nos; oportet nos illum quærere, & fugimus ab illo. Poterat nos odisse, & dilexit; nos obligamur illum diligere, & odimus. Poterat nos relinquere in Ægypto, & introduxit in terram lacte & melle fluentem; & nos damus illi in escam fel. Ipsius clementia nostræ ignovit malitiæ, & nostra malitia cum ipsius certat clementia. Quæ magis digna admiratione, an ipsius bonitas, an nostra iniquitas? Altera me confundit pudore, altera me perfundit stupore. Hoc est fel illud amarum, fel draconum, quod tibi proponit homo post tot beneficia, tanta ingratitude. Cùm tamē nihil sit homini pronius, nil facilius, quàm Christo gratū esse pro beneficiis, cui sufficit meminisse beneficiorum. Hoc Christi fel, & ablynthium in mel, & vinum convertit. Scio, hæc eloquia, quibus referuntur tua beneficia, *dulciora sunt super mel & favum*. Dabo ergo tibi non fel, sed vinum cum melle mixtum, canendo misericordias tuas, referendo miseras meas. *Venite ergo, audite & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit anima mea*. Jacebam in tenebris, & umbra mortis, vir mortis, & *filius ira*: quia debebam plus quàm decem millia talenta; & cùm non haberem quod redderem, traditus sum tortoribus, quoadusque redderem universum debitum. Venit Deus dives in misericordia

(com-

Ingratitudo hominis in Deum.

Ps. 18. 11.

Ps. 65. 16

Beneficia Dei

in homines.

Ephes. 2. 3

Ps. 17. 10.

(commota sunt enim viscera ejus super miseria mea) & inclinavit caelos, & descendit. Cur? Ut meli-
beraret. Unde? A carcere. Quibus poenis? Aeter-
nis. Quo tempore? cum essem inimicus ejus. quo
pretio? Sanguine suo. Quibus mediis? Tormen-
tis, ignominia, felle, spinis, cruce, morte. O por-
tentum amoris! o miraculum clementiae! o pro-
digium misericordiae! Tantum diligere inimicum,
tantum laborare pro ingrato, tanta & facere, &
pati pro perfido! Ut liberet servum, descendere
Dominum! unde? e throno gloriae. Quod? Ad scae-
num, & praesepe. Laborare: a quo tempore? ab
infantia. Quoadusque? usque ad mortem. Ex-
pendere, quid? Sanguinem. Quantum? usque ad
novissimam guttam. Pati, quae? Quidquid finge-
re potest ingeniosa in poenas crudelitas. Quis est
ille tam peregrinus in homines amor? Quis ille,
& unde tantus favor? Hinc videre hominem
reum, inde offensum Deum. Qui nihil debebat
homini post tot scelera, nisi aeterna supplicia: ta-
men stare in monte nudum, saturatum oppro-
briis, potatum felle. Sed in vanum laborat huma-
num ingenium, si velit assequi hoc arcanum amo-
ris sacramentum. Debet coli, non potest capi.
Plus potest tuus amor facere, quam potest ho-
mo, qui amatur, concipere. Nec intelligam, nisi
intra vero sanctuarium tuum: ibi eructabis my-
steria abscondita a seculo, dum potabis nos non
felle, sed torrente voluptatis, dum inebriabimur
ab ubertate domus Dei.

§. III.

Recusat Christus fel bibere.

Arcanum est, & ideo solerter investigandum
quod sequitur facinus. Admoverat Chri-
stus,